

Ben Neden mi Hırsızım?

Furkan Çelik

20.12.2017

İçindekiler

Gece İşe Çıkan İşçiler	6
Pierre Loti ile Jacob'un Hikayesi	8

Eğer ortada bir hırsızlık varsa, her şey yalnızca bazı insanlara ait olduğu içindir; bir tarafta bolluk, diğer tarafta yokluk vardır.

Anarşist Marius Jacob

Marius Jacob, Eylül 1879 yılında bir liman kenti olan Marsilya’da dünya gelmişti. Henüz 11 yaşındayken çalışma sertifikasını almış, yaşadığı kentin koşulları nedeniyle gemilerde çalışmaya başlamıştı. 16 yaşında denizde geçirdiği kaza ve fırtınalı okyanusların onu sürekli hasta etmesi sebebiyle “ayağının toprağa basması gerektiği”ni düşünerek gemilerdeki işini bırakmıştı.

1896’da Fransa’ya dönen Jacob, matbaada dizgicilik işine başladığı sırada Kropotkin’in anarşist fikirleriyle tanıştı. Anarşistlerin düzenlediği toplantılara katılarak onlarla iletişim kurdu. Paris Komünü’nden beri toplumsal bir ayaklanmanın olmadığı Fransa’da, devletin anarşistlere yönelik baskıları oldukça yoğundu. Anarşistlerse bu baskılı dönemde bir yandan bireysel eylemlere yönelirken diğer yandan gizli toplantılarla örgütlenme çalışmaları içerisindediler. Ravachol gibi birçok anarşistin eylemleri, aynı tarihlerde anarşistlerle tanışık olan Jacob’u da etkilemişti.

Aynı dönemdeki sosyalistlerin hedefi ise, yasal yollarla seçilip parlamento'ya girmektir. Jacob bu durumu görmesinin ardından ilk eylemini, seçim sandıklarının muhafaza edildiği binada, sandıklara bomba yerleştirip patlatarak gerçekleştirmişti. Komünist unvanlara çok sert bir mesajdı bu... Bu eylemi sebebiyle 6 ay tutsak edilen Jacob, hapishaneden çıktığında fikirleri daha da netleşmişti. Çıkar çıkmaz zenginlerin evlerine girerek soygunlar yapmaya başladı. Çaldıklarını anarşistlerin sendikalarına, dergilerine ve matbaalarına dayanışma olarak veriyordu. Bir hırsızlık sırasında yakalanmasının ardından deli taklidi yapmış ve hapishane yerine deliler hastanesine gönderilmişti. Buradan kaçmaksa Jacob için çocuk oyuncağıydı.

Gece İŖe Çıkan İŖçiler

1900-1903 yılları arasında Jacob, 2-3 kişilik gruplar oluşturup birçok eve girerek hırsızlık yapmaya başladı. Seçtikleri evlerin hepsinin ortak bir özelliği vardı. Hepsi patronlar, hâkimler, askerler ve din adamları gibi toplumu yöneterek zengin olanların; kendi tabiriyle “sosyal paratistlerin” evleriydi. Bu evleri soymayı bir eylem olarak görüyordu. Soyduđu evlerin duvarlarına mesajlar bırakıyorlardı, mesajların altına “Gece İŖçileri Çetesi” imzası atmayı da hiçbir zaman ihmal etmezlerdi. 3 senede 160’a yakın ev ve kilise soygunu gerçekleŖtirdikleri halde -polis dahil- hiç kimse bu çeteyi deŖifre edememiŖti. Kimseler bu çetede kimlerin olduğunu bilmiyordu, tek bilinen işçi oldukları ve gündüz onlardan çalınanları akŖam geri aldıklarıydı.

Gece İŖçileri Çetesi’nde kimse zenginleŖmemiŖti. Çete üyeleri gündüz emeklerini satarak çalışıyor, emeklerinin karşılığını alamadıkları için akŖamları

patronlarının evlerini soyuyorlardı. Hiçbir zaman zanaatkar, doktor ya da yoksul olan birinin evine girmemişlerdi. Patronlarsa her gün milyonlarca yoksulun evlerine girip onların lokmalarını çalıyordu. Bu, Gece İşçileri'nin eylemlerinin meşruluk kaynağıydı.

Pierre Loti ile Jacob'un Hikayesi

Bir keresinde bir eve giren Jacob hiçbir şey almadan evden çıkmıştır. Jacob ilk defa bir soygunu yarım bırakmıştır. Sonradan olayı anlattığında, evin roman yazarı Pierre Loti'ye ait olduğunu anlayınca evi soy-maktan vazgeçtiğini ifade etmiştir.

Jacob ve Gece İşçileri, 21 Nisan 1903'te Abbeville'de soygun yaparken tuzağa düşürüldü. Çetenin yakalanması sırasında bir polisin vurulması dahil birçok şeyle suçlanan Jacob, 18 ay sonra çıkarıldığı mahkemede yaptığı tüm eylemleri savundu. Savunmasının son kısmında şöyle demişti;

“Tabi ki, ben de zor kullanarak ya da kurnazlıklarla bir başkasının emeğinin meyvelerine sahip olunması eylemini kınıyorum/onaylamıyorum. Fakirlerin mal varlığının hırsız olan zenginlere karşı savaş açmamın sebebi de kesinlikle budur. Ben de hırsızlığın yasaklandığı bir toplumda yaşamak istiyorum. Ben hırsızlığı sadece -hırsızlıkların en kötüsü

olan- bireysel mülkiyete karşı en uygun başkaldırı yöntemi olduğu için onayladım ve kullandım.

‘Sonucu’ ortadan kaldırmak için öncelikle ‘sebepe’i ortadan kaldırmalısın. Eğer ortada bir hırsızlık varsa, her şey yalnızca bazı insanlara ait olduğu içindir; bir tarafta bolluk, diğer tarafta yokluk vardır. Mücadele yalnızca insanlar acı ve kederlerini, emek ve zenginliklerini ortaklaştırdıklarında, her şey herkesin olduğunda son bulacaktır.

Ben Devrimci Anarşistim. Ben devrimimi yaptım. Yaşasın anarşi!”

Mahkemede patronların ve özel mülkiyet sahiplerinin baskısıyla Jacob 20 yıl hapse mahkum edilerek Şeytan Adası’na sürgün edilir. Defalarca adadan kaçma girişiminde bulunduğu için 9 yılını tek kişilik hücrede geçirir. 1927 yılında serbest bırakıldıktan sonra Fransa’ya geri döner. Libertaire Gazetesi çevresinde faaliyet göstermeye başlayan Jacob, Sacco ve Vanzetti’nin idamına karşı yapılan kampanyalara katılır. Durruti’nin sürgündeyken İspanya’da ölüm cezasına çarptırılmasına karşı Durruti ve arkadaşlarıyla dayanışma içerisine girer. 1936’da toplumsal devrim sırasında İberya’ya giderek CNT’ye destek olur. Şeytan Adası’nda yıllarını geçirdikten sonra hırsızlıktan emekli olsa da, 1954’deki ölümüne dek fikirlerinden vazgeçmemiş; yasaklı, aranan

anarşistleri evinde saklamış ve anarşist dergilerin çıkarılması için çaba harcamıştır.

Anarşist Kütüphane

Furkan Çelik
Ben Neden mi Hırsızım?
20.12.2017

Bu yazı Meydan Gazetesi'nin 42. sayısında
yayınlanmıştır.

tr.anarchistlibraries.net